

A natureza na obra de Manuel María



AS AVES

Paxaros



Manuel María escribiu moitos poemas de aves, cuxos protagonistas son a cotovía, o melro, a laverca, o corvo, o carrizo, o escribente, a andoriña, o pardal, a lavandeira, a rula, a gaviota, a pomba, o galo, a pita, o reiseñor, a noitarega..., e que foron publicados en libros como *Os soños na gaiola*, *Terra Chá*, *A luz resucitada...* Incorporamos tres mostras:

LAVERCAS

As lavercas e lavercos
no monte andais a berrar.
E como sodes tan tercos
non deprendeis a cantar.

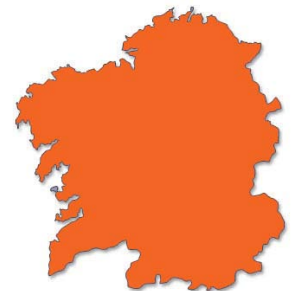
Cando teñais laverquiños
levaillos ao reiseñor:
pra deprender aos noviños
non hai un mestre mellor.

O monte estará moi ledo
e non terá soidade.
O monte non terá medo
aunque teña inmensidade!

(TERRA CHÁ, 1954)



Laverca (*Alauda arvensis*).
Común en cultivos e baldíos.



O CARRIZO

O carrizo carriceiro,
o carrizo, carrizón.
O carrizo pequeneiro
do tamaño dun botón!

O carrizo fai o niño
moi redondo, ben lousado.
O carrizo pequeniño!
O carrizo carrizado!

O carrizo fai a casa
ben lousada, ben cuberta.
E a choiva non a pasa
aunque ten a porta aberta!

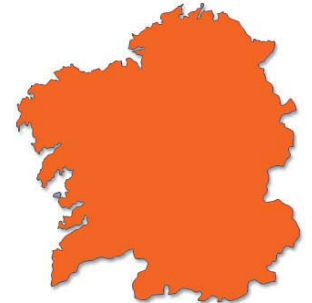
O carrizo carriciño!
O carrizo carrizota!
O carrizo fai o niño
semellante a unha pelota!

(OS SOÑOS NA GAIOLA, 1972)



Carrizo ou carriza
(*Troglodytes troglodytes*).

Común. Atópase entre a vexetación
baixa e mesta de xardíns, bosques,
cultivos e beirais.



ANDORIÑAS

Guiada da man dun soño
a Primavera chegou.
E todas as andoriñas
no ceo azul convocou!

Todo é voar e voar
e andar de aquí para alá.
Todo nun ir e nun vir
dende aquí deica acolá!

Voan pra riba, pra baixo!
Van ao alto, van ao fondo!
Voan en liña seguida,
en picado e en redondo!

Andoriñas en concello
sobre dun poste pousadas.
Que de palabras secretas
e razóns apaixonadas...!

(OS SOÑOS NA GAIOLA, 1972)



Anduriña (*Hirundo rustica*).
Común nas proximidades dos
núcleos rurais. Aniña en casas
e alpendres.

